

Sorok Hóman szobrára

VISSZHANG - LIX. évfolyam, 48. szám, 2015. november 27.

Hírességek köztéri szobrain gyakran megörökítik legjellemzőbb mondásaikat. Volna néhány javaslatom, mit kellene felvésni a Hóman-szobor talapzatára.

Mivel hívei szerint pusztán ráfogás, hogy még minisztersége előtt, tudósként is a faji gondolatot képviselte volna, ezt bizonyítandó kapjon helyet emlékművén az alábbi, 1920-ból (!) való kijelentése:

„Állandó és folytonos munkásságra, igazán értékes és abszolút érvényű eredmények termelésére csak az a tudomány képes, amelyik erős faji öntudaton épülő nemzeti művelődésben gyökerezik s magán viseli a nemzeti vagy faji egyéniség bélyegét.”

Védelmeszói azt is állítják, hogy nem volt antiszemita nézetek hirdetője. Kiválóan igazolhatná őket Hóman alábbi, 1938-as passzusa:

„A zsidó értelmiségnek a magyar múlt hagyományaival és magyar fajtánk eszményeivel szembehelyezkedő szellemisége, mértéktelen gazdasági érvényesülése és erre alapított hatalmi törekvései nálunk is kiváltották a ma európaszerte uralkodó zsidóellenes hangulatot. A magyarság, más népekhez hasonlóan, nem kívánja magába olvasztani, inkább kirekeszti nemzeti életéből az oda idegen testként beékelődő zsidóságot.”

Vitatják, hogy a II. világháborúban Hitler szövetségeseként történő részvételünket az ő szerepe is befolyásolta volna. Hogy a kétely jogos, annak alátámasztásául kéretik felvésni egy 1940-es értekezése részletét:

„A sorsközösségi gondolat aratta legszebb diadalát a legutóbbi időben, mikor a német nép Vezére a belső problémák megoldása után a cselekvő külpolitika útjára lépett. (...) A legutóbbi világháborúban megedezett német-magyar fegyverbarátság és immár ezerszázados politikai és művelődési kapcsolataink szellemében hívott bennünket új küzdelembe!”

Van-e még valaki, akinek ilyen kiegészítésekkel sem tetszik a Hóman-szobor?